

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissově v právní věci žalobkyně: **Ing. Dr. J. M., LL.M.**, zastoupené JUDr. Davidem Řezníčkem, LL.M., advokátem se sídlem U Černé věže 66/3, České Budějovice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, za účasti: **L. Z.**, zastoupené Mgr. Martinem Caplem, advokátem se sídlem Husova třída 1847/5, České Budějovice, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 1. 2015, čj. KUJCK 5336/2015/OZZL/7, a ze dne 26. 11. 2009, čj. KUJCK 28039/2009 OZZL/3/Ža/O-79/09, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 4. 2016, čj. 10 A 57/2015 – 96,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Městský úřad v Trhových Svinech jako vodoprávní úřad rozhodnutím ze dne 30. 9. 2004, čj. OŽP/6471/04/pov/Pos, povolil žalobkyni a Z. P. stavbu vodního díla – čističky odpadních vod. Rozhodnutím ze dne 23. 1. 2007, čj. OŽP 25028/06/KR/Žoh, pak vydal kolaudační rozhodnutí, jímž povolil žalobkyni užívání vodního díla (čističky a trubního vedení pro odtok přečištěných odpadních vod). K odvolání osoby zúčastněné na řízení žalovaný zrušil povolení k užívání vodního díla a vrátil věc městskému úřadu k dalšímu řízení (rozhodnutí ze dne 22. 5. 2007, čj. KUJCK 6214/2007 OZZL/5/Vlk/O-25/07). Městský úřad povolil užívání vodního díla rozhodnutím ze dne 4. 9. 2007, čj. OŽP 25028/06/KR/Žoh. Žalovaný v přezkumném řízení (k podnětu osoby zúčastněné na řízení) změnil rozhodnutí městského úřadu tak, že povolení k užívání vodního díla se nevydává (rozhodnutí ze dne 18. 6. 2008, čj. KUJCK 8719/2008 OZZL/23/Vlk/P4/08). Ministerstvo zemědělství zamítlo odvolání žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného (rozhodnutí ze dne 13. 11. 2008, čj. 32051/2008-15110).

2. Oznámením ze dne 16. 3. 2009 městský úřad zahájil řízení o odstranění stavby vodního díla. Usnesením ze dne 23. 4. 2009 městský úřad řízení o odstranění stavby přerušil a na základě žádosti žalobkyně zahájil řízení o dodatečném povolení stavby

vodního díla. Rozhodnutím ze dne 7. 7. 2009, čj. OŽP 8192/09/dSP/Žoh, městský úřad dodatečně povolil část stavby vodního díla – odpadní potrubí v délce cca 160 m na pozemcích parc. č. X a parc. č. X v k. ú. X. K odvolání osoby zúčastněné na řízení žalovaný zrušil dodatečné povolení stavby a vrátil věc městskému úřadu k dalšímu řízení (rozhodnutí ze dne 26. 11. 2009, čj. KUJCK 28039/2009 OZZL/3/Ža/O-79/09).

3. Rozhodnutím ze dne 25. 7. 2014, čj. OŽP 8192/09/R/Žoh, městský úřad zamítl žádost žalobkyně o dodatečné povolení části stavby vodního díla (odpadního potrubí). Žalovaný zamítl odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 22. 1. 2015, čj. KUJCK 5336/2015/OZZL/7. Oznámením ze dne 10. 3. 2015 městský úřad vyrozuměl žalobkyni o pokračování v řízení o odstranění stavby.

II.

4. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2009 a ze dne 22. 1. 2015 žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích, který rozsudkem ze dne 27. 4. 2016, čj. 10 A 57/2015 – 96, odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2009 (výrok I.) a zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2015 i rozhodnutí městského úřadu ze dne 25. 7. 2014 a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (výrok II.). Výrokem III. soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 12 228 Kč.

III.

5. Žalovaný (stěžovatel) brojil proti výrokům II. a III. rozsudku krajského soudu kasační stížností. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

6. Stěžovatel připomněl, že souhlasil s návrhem žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě, protože řízení o dodatečné povolení stavby a řízení o odstranění stavby se prolínají, jako celek jsou obsáhlé a mají řadu historických a věcných souvislostí. Důvody pro přiznání odkladného účinku podle stěžovatele přetrvávají. Dočasné zakonzervování současného právního a skutkového stavu nepředstavuje pro žalobkyni ani pro osobu zúčastněnou na řízení nepoměrně větší újmu.

7. Dále stěžovatel upozornil na hrozbu existence dvou odlišných rozhodnutí v téže věci. Krajský soud zrušil napadená rozhodnutí z hmotněprávních důvodů a zavázal správní orgány svým právním názorem. Stěžovatel si byl vědom rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014 – 58, č. 3327/2016 Sb. NSS, hrozba existence dvou odlišných rozhodnutí ale není jediným důvodem pro podání návrhu na přiznání odkladného účinku. Nepochybně by však posuzovanou věc učinila ještě složitější a prodloužila by její konečné vyřešení.

IV.

8. Žalobkyně nesouhlasila s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Pouhá hrozba existence dvou odlišných rozhodnutí není dostatečným důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Účelem odkladného účinku je ochrana veřejných subjektivních práv. Stěžovatel (správní orgán) taková práva nemá, proto nemůže existovat zájem na jejich ochraně. Do doby rozhodnutí o kasační stížnosti nehrozí žádnému subjektu újma na veřejných subjektivních právech, protože rozhodnutí stěžovatele, které by mohlo ve svém důsledku vést k nařízení odstranění stavby žalobkyně, bylo zrušeno a

jeho účinky pominuly. Stěžovatel neprokázal žádnou hrozící újmu. Stěžovatel netvrdil, že by hájil zájmy třetích osob a ostatně tak správní orgán prostřednictvím kasační stížnosti činit ani nemůže.

V.

9. Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

VI.

10. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku byly v posuzované věci splněny.

11. Úvodem soud připomíná mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

12. Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.).

13. V usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 – 49, č. 1255/2007 Sb. NSS, rozšířený senát uzavřel, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou stanoveny shodně pro všechny stěžovatele (žalobce, žalovaného i osoby zúčastněné na řízení). Zpravidla však budou opřeny o různé skutkové okolnosti spojené s negativními důsledky výkonu rozhodnutí krajského soudu podle toho, která z procesních stran je uplatní. Kasační stížnosti žalovaného správního orgánu bude odkladný účinek přiznán pouze v ojedinělých případech, v nichž by respektování soudního rozhodnutí mohlo způsobit závažné důsledky.

14. Závěry usnesení čj. 2 Ans 3/2006 – 49, které se opíralo o předchozí právní úpravu (účinnou před novelizací soudního řádu správního zákonem č. 303/2011 Sb.), rozšířený senát potvrdil i pro řízení podle soudního řádu správního v současném znění (viz usnesení čj. 10 Ads 99/2014 – 58). Zdůraznil, že otázka zákonnosti rozhodnutí není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Odkladný účinek soud přizná kasační stížnosti správního orgánu pouze výjimečně, pokud by odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bylo podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení by v konkrétním případě představovalo nepoměrně větší újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

15. Nejvyšší správní soud uzavřel, že v posuzované věci jsou s ohledem na zachování právní jistoty splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Důsledkem nepřiznání odkladného účinku by bylo pokračování v řízení o dodatečném povolení stavby, na něž by v případě negativního výsledku navázalo dokončení řízení o odstranění již provedené stavby. Vzhledem k množství souvisejících a vzájemně

provázaných správních řízení, které již v posuzované věci proběhly s odlišnými výsledky (viz výše odst. 1 až 3), i řízení před civilním soudem, s jehož výsledkem se krajský soud neztotožnil v napadeném rozsudku, Nejvyšší správní soud přisvědčil žalovanému, že v posuzované věci převažuje zájem na dočasném procesním „zakonzervování“ skutkového a právního stavu do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci samé. Zároveň soud neshledal žádný důležitý veřejný zájem, který by mohl být přiznáním odkladného účinku dotčen.

16. Soud proto pozastavil účinky nejen napadeného rozsudku, ale i účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2015 (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 – 96, č. 786/2006 Sb. NSS). Shodně jako tomu bylo do této doby v důsledku přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodnutí žalovaného nebude i nadále vyvolávat právní účinky, které jinak nastupují s nabytím právní moci. Oznámení o pokračování v řízení o odstranění stavby ze dne 10. 3. 2015 tím pozbylo svůj podklad. Řízení o odstranění stavby tak bude i nadále přerušeno na základě usnesení městského úřadu ze dne 23. 4. 2009. Přiznání odkladného účinku se proto nijak nedotkne veřejných subjektivních práv žalobkyně. Soud neopomněl, že osoba zúčastněná na řízení bude muset po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem strpět stávající stav. Ve shodě s krajským soudem však přihlédl k tomu, že osoba zúčastněná na řízení neužívá předmětné pozemky k bydlení, na rozdíl od žalobkyně, které by odstranění stávajícího potrubí napojeného na čističku odpadních vod znemožnilo užívání nemovitosti, v níž trvale žije a podniká.

17. Účelem odložení vykonatelnosti předmětných rozhodnutí je vytvoření časového prostoru pro konečné posouzení věci tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům. V takovém případě by totiž následný soudní přezkum nemohl naplnit svůj smysl.

18. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud vyhověl návrhu stěžovatele a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

19. Závěrem soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. června 2016

JUDr. Jan Passer
předseda senátu